

Kam se schoval?

Když se další den ráno Lukáš probudil, hned se podíval na obrázek. Jenomže papír byl prázdný. Bubáček zmizel! V noci ho někdo vygumoval!

Lukáš vyskočil z postele.

„Mami, kde je můj Bubáček?!“

Maminka přiběhla za Lukášem do pokoje. Jeho křik ji polekal.

„Co se stalo, Lukášku?“

„Někdo mi vygumoval Bubáčka!“ nařikal Lukáš.

Maminka se velice divila. Vzala do ruky prázdný list papíru a prohlížela si ho. Nechápatě vrtěla hlavou.

„A nepoložil sis Bubáčka někam jinam? Je to ten samý papír?“ zeptala se.

„Nepoložil,“ odpověděl Lukáš. „Bubáček byl tady!“ ukázal na papír. „A v noci zmizel.“ Taková záhada.

Celý den hloubal Lukáš nad tím, kam se Bubáček poděl. Že by ho vygumoval nějaký zlý černokněžník? Nebo si ho snad z papíru odnesl čert?

I ve školce bylo Lukášovi trochu smutno. Jakmile přišel domů, běžel se podívat na svůj noční stolek. Papír na něm stále ležel. Ale pořád byl prázdný. Lukáš posmutněl ještě víc.

„Netrap se, Luky,“ těšil ho tatínek. „Když se ti tenhle Bubáček ztratil, namalujeme nového.“

„Já nechci žádného nového! Já chci svého Bubáčka!“ durdil se Lukáš.

„Určitě sis ho někam založil. Musíme se

dobře podívat po pokoji,“ prohlásila maminka. „Přece nemohl zmizet z papíru!“ A šla Bubáčka hledat. Pomáhal i tatínek. Jenom Lukáš nehledal. Dobře totiž věděl, že Bubáček z papíru skutečně zmizel.

Vzal si do ruky opuštěný list a prohlížel si ho. Možná se Bubáčkovi na prázdném papíře jednoduše nelíbilo, napadlo ho na jednu. Možná potřebuje nábytek, hračky a něco k jídlu. Lukáš si vzal do ruky tužku. Na papír nakreslil postýlku s pruho-
vaným polštářem a peřinkou. Potom stůl a židličku. Na stůl mísu s ovocem.

Do postýlky přimaloval plyšového medvídka. Třeba se Bubáček vrátí.

Večer si maminka vymyslela veselou pohádku o Bubáčkovi.

Když zhasla a odešla,

Lukáš ještě nespal. Čekal, jestli se Bubáček přece jen neobjeví. Za chvíli zaslechl, jak se na podlaze něco šustlo. Lukáš napětím skoro ani nedýchal. Opatrně se podíval na koberec. Venku svítil měsíc. Bylo docela dobře vidět. Ale stejně si Lukáš nebyl jistý, jestli se mu to nezdá. Po koberci si to potichoučku našlapoval Bubáček!

Lukáš údivem skoro zkameněl. Bubáček

tiše došel až k nočnímu stolku. Hbitě se na něj vyšplhal. Rozhlédl se po papíře. Zdálo se, že se mu jeho nový domov líbí. Hupnul do obrázku a posadil se ke stolu. Do ruky si vzal velkou hrušku a celou ji snědl. Potom vklouzl do postýlky. Přitulil se k malému plyšovému medvídkovi. Zívl si, zavřel oči a spokojeně usnul.

Lukáš užasle pozoroval chrupkajícího Bubáčka. Po chvíli ho docela polehounku pohládl prstem. A vydal se také do hajan.